

کشف حلقه دو سیاره زحل توسط گالیله، منجم و ستاره‌شناس ایتالیایی (1610م). گالیله گالیله سیاره زحل یا کیوان ششمین سیاره از منظومه شمسی است که فضایی حلقوی آن را احاطه کرده است. ستاره‌شناس مشهور قرن هفدهم ایتالیا، در دهم ژوئن 1610م، برای اولین بار با تلسکوپ به مشاهده زحل پرداخت. او حلقه‌های این سیاره دید ولی نتوانست بفهمد چه هستند. اما در سال 1659م، یک فیزیک‌دان هلندی به نام کریستین هوئیگنس، ماهیت واقعی این حلقه‌ها را دریافت. نظام حلقه‌های مشخص که دور زحل را گرفته مرکب از آب یخ زده یا ماده‌ای با پوشش یخی است. حلقه اصلی، 275/000 کیلومتر قطر دارد و ضخامت سراسر آن از 16 تا 24 کیلومتر می‌باشد. تصویرهای ابتدایی از حلقه‌های زحل حاکی از این بود که حلقه‌های اصلی شامل هزاران حلقه کوچک جداگانه هستند. ولی اکنون به نظر می‌رسد که این امر عمدتاً به دلیل تاثیر نور ناشی از تغییرات بازتابندگی است. فضای بین حلقه داخلی و سیاره را که نسبتاً تیره است، حلقه تاریک می‌گویند. سیاره زحل به عنوان یکی از زیباترین سیارات، دارای هجده قمر شناخته شده است. زحل با سرعتی در حدود ده کیلومتر در ثانیه، هر ده ساعت و 14 دقیقه یک بار به دور خود و هر 29 سال، یکبار به دور خورشید می‌گردد. فاصله زحل از خورشید بیش از یک میلیارد و چهارصد و شانزده میلیون کیلومتر تخمین زده شده است و با سیارات مشتری و اورانوس همسایه است.

جمله ناصرالدین شاه قاجار داشت، تا بلکه حرکت و رشد مسلمانان سرزمین‌های اسلامی را فراهم نماید. اما دول استعماری سخت با او مخالفت کردند. پس از آن راهی استامبول شد و چون ناصرالدین شاه قاجار، توسط یکی از یاران سید در شهر ری به قتل رسید، امپراتور عثمانی او را تحت نظر گرفت. سرانجام سید جمال‌الدین اسدآبادی در پنجم شوال 1314 قمری مصادف با 18 اسفند 1275 در 60 سالگی دیده از جهان فرو بست و در گورستان شیخ‌ترکیه به خاک سپرده شد.